

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مهارت های تعاملی بر ناگویی خلقی دانش آموزان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی

محل انتشار:

ششمین همایش بین‌المللی روان‌شناسی مدرسه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

نجیره فان انور عبدالله - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، اثربخشی آموزش مهارت‌های تعاملی بر ناگویی خلقی دانش آموزان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی بود. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه کودکان پسر ۱۲ تا ۱۴ سال که در سال ۱۳۹۸ در حال دریافت درمانی از مراکز درمانی شهر تهران بودند، تشکیل دادند. در این پژوهش ۱۶ کودک با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس به عنوان حجم نمونه انتخاب و ۸ نفر از آنها در گروه آزمایش و ۸ نفر دیگر در گروه کنترل به شیوه تصادفی گمارش شدند. در ابتدا هر دو گروه توسط مقیاس ناگویی خلقی تورنتو (۲۰۰۶) مورد ارزیابی قرار گرفتند. گروه آزمایش در ۱۲ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به مدت ۱ ماه آموزش مهارت های تعاملی را دریافت کردند در حالی که گروه کنترل چنین روشی را دریافت نکردند. در پایان مجدداً هر دو گروه توسط مقیاس ناگویی خلقی (۲۰۰۶) مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های این پژوهش نشان داد که آموزش مهارت های تعاملی موجب کاهش ناگویی خلقی دانش آموزان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی می شود. با توجه به یافته هامی توان از آموزش مهارت های تعاملی به عنوان به یک روش کارآمد در کاهش ناگو یی خلقیدانش آموزان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی، مهارت های تعاملی، ناگویی خلقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203107>

